EUROPOS
KOMISIJA

Briuselis, 2013 12 06
COM(2013) 867 final

ANNEX 2

PRIEDAS

prie

Pasiūlymo dėl Tarybos sprendimo

dėl Europos Sąjungos prisijungimo prie Nykstančių laukinės faunos ir floros rūšių tarptautinės prekybos konvencijos (CITES)

II PRIEDAS

PRIEDĖLIS

Pasirašyta Vašingtone D.C. 1973 m. kovo 3 d.

Iš dalies pakeista Bonoje 1979 m. birželio 22 d.

Iš dalies pakeista Gaborone 1983 m. balandžio 30 d.

SUSITARIANČIOSIOS VALSTYBĖS,

pripažindamos, kad daugelis gražių ir įvairių laukinės faunos ir floros formų sudaro nepakeičiamą žemės gamtos sistemų dalį, kurią reikia išsaugoti šiai ir ateinančioms kartoms;

suvokdamos vis didėjančią mokslinę, kultūrinę, rekreacinę ir ekonominę laukinės faunos ir floros vertę;

pripažindamos, kad geriausi tautoms ir valstybėms priklausančios faunos ir floros saugotojai yra jos pačios;

be to, *pripažindamos*, kad norint apsaugoti tam tikras laukinės faunos ir floros rūšis nuo per didelio naudojimo tarptautinėje prekyboje, labai svarbu bendradarbiauti tarptautiniu mastu;

įsitikinusios, kad šiuo tikslu būtina skubiai imtis atitinkamų priemonių,

susitarė taip:

I straipsnis

Apibrėžimai

Šioje Konvencijoje, jei kontekstas nereikalauja kitaip:

a) rūšis – tai bet kuri rūšis, porūšis ar geografiniu atžvilgiu atskira jų populiacija;

b) egzempliorius –

i) bet kuris gyvas ar negyvas gyvūnas ar augalas;

ii) gyvūnų atveju: bet kuri lengvai atpažįstama I ir II prieduose įrašytų rūšių dalis ar jų dariniai; bet kuri lengvai atpažįstama III priede įrašytų rūšių dalis ar jų dariniai, nurodyti III priede pagal jų santykį su tomis rūšimis; ir

iii) augalų atveju: bet kuri lengvai atpažįstama I priede įrašytų rūšių dalis ar jų dariniai; bet kuri lengvai atpažįstama II ir III prieduose įrašytų rūšių dalis ar jų dariniai, nurodyti II ir III prieduose pagal jų santykį su tomis rūšimis;

c) prekyba – tai eksportas, reeksportas, importas ir introdukcija iš jūros;

d) reeksportas – tai bet kurio anksčiau importuoto egzemplioriaus eksportas;

e) introdukcija iš jūros – bet kuriai rūšiai priklausančių egzempliorių, kurie buvo sugauti jokios valstybės jurisdikcijai nepriklausančioje jūroje, įvežimas į valstybę;

f) mokslo institucija – tai pagal IX straipsnį paskirta nacionalinė mokslo institucija;

g) valdymo institucija – tai pagal IX straipsnį paskirta nacionalinė valdymo institucija;

h) šalis – valstybė, kuriai yra įsigaliojusi ši Konvencija.

II straipsnis

Pagrindiniai principai

1. Į I priedą įrašomos visos rūšys, kurioms gresia išnykimas ir kurioms daro ar gali daryti įtakos prekyba. Šioms rūšims priklausančių egzempliorių prekyba privalo būti ypač griežtai reguliuojama, kad jų išlikimui nekiltų dar didesnė grėsmė, ir gali būti leidžiama tik išimtiniais atvejais.

2. Į II priedą įrašomos:

a) visos rūšys, kurioms išnykimas galbūt dabar negresia, bet gali grėsti, jei tokioms rūšims priklausančių egzempliorių prekyba nebus griežtai kontroliuojama ir nebus siekiama uždrausti su tokių rūšių išlikimu nesuderinamo jų naudojimo; ir

b) kitos rūšys, kurias būtina reguliuoti, kad būtų galima veiksmingai kontroliuoti tam tikroms šios dalies a pastraipoje minimoms rūšims priklausančių egzempliorių prekybą.

3. Į III priedą įrašomos visos bet kurios šalies nurodytos rūšys, kurias šalis reguliuoja jos jurisdikcijai priklausančioje teritorijoje, siekdama apriboti ar visai neleisti jų naudoti, ir kurių prekybos kontrolei būtinas kitų šalių bendradarbiavimas.

4. Konvencijos šalys neleidžia prekiauti į I, II ir III priedus įrašytų rūšių egzemplioriais nesilaikant šios Konvencijos nuostatų.

III straipsnis

Į I priedą įrašytoms rūšims priklausančių egzempliorių prekybos reguliavimas

1. Į I priedą įrašytoms rūšims priklausančių egzempliorių prekyba reguliuojama pagal šio straipsnio nuostatas.

2. Kuriai nors į I priedą įrašytai rūšiai priklausančių egzempliorių eksportui būtina iš anksto gauti eksporto leidimą ir jį pateikti. Eksporto leidimas suteikiamas, tik kada yra įvykdyti šie reikalavimai:

a) eksporto valstybės mokslo institucija praneša, kad toks eksportas nepakenks tos rūšies išlikimui;

b) eksporto valstybės valdymo institucija įsitikina, kad egzempliorius nebuvo įsigytas, pažeidžiant tos valstybės faunos ir floros apsaugos įstatymus;

c) eksporto valstybės valdymo institucija įsitikina, kad visi gyvi egzemplioriai bus parengti ir siunčiami taip, kad kiltų kuo mažesnis pavojus juo sužeisti, pakenkti jų sveikatai ir nebūtų su jais žiauriai elgiamasi; ir

d) eksporto valstybės valdymo institucija įsitikina, kad egzemplioriui yra išduotas importo leidimas.

3. Kuriai nors į I priedą įrašytai rūšiai priklausančių egzempliorių importui būtina iš anksto gauti ir pateikti tiek importo leidimą, tiek eksporto leidimą arba reeksporto sertifikatą. Importo leidimas suteikiamas tik tuo atveju, jei yra įvykdyti šie reikalavimai:

a) importo valstybės mokslo institucija įsitikina, kad importuojama tokiems tikslams, kurie nepakenks tos rūšies išlikimui;

b) importo valstybės mokslo institucija įsitikina, kad numatytas gyvo egzemplioriaus gavėjas turi galimybes tinkamai jį patalpinti ir juo pasirūpinti; ir

c) importo valstybės valdymo institucija įsitikina, kad egzempliorius nebus naudojamas pirmiausia komerciniams tikslams.

4. Kuriai nors į I priedą įrašytai rūšiai priklausančių egzempliorių reeksportui būtina iš anksto gauti ir pateikti reeksporto sertifikatą. Reeksporto sertifikatas suteikiamas tik tuo atveju, jei yra įvykdyti šie reikalavimai:

a) reeksporto valstybės valdymo institucija įsitikina, kad egzempliorius buvo importuotas į valstybę laikantis šios Konvencijos nuostatų;

b) eksporto valstybės valdymo institucija įsitikina, kad visi gyvi egzemplioriai bus parengti ir siunčiami taip, kad kiltų kuo mažesnis pavojus juos sužeisti, pakenkti jų sveikatai ir nebūtų su jais žiauriai elgiamasi; ir

c) reeksporto valstybės valdymo institucija įsitikina, kad importo leidimas buvo suteiktas visiems gyviems egzemplioriams.

5. Kuriai nors į I priedą įrašytai rūšiai priklausančių egzempliorių introdukcijai iš jūros būtina iš anksto gauti valstybės, į kurią introdukuojama, valdymo institucijos sertifikatą. Sertifikatas suteikiamas tik tuo atveju, jei yra įvykdyti šie reikalavimai:

a) valstybės, į kurią introdukuojama, mokslo institucija įsitikina, kad tokia introdukcija nepakenks tos rūšies išlikimui;

b) valstybės, į kurią introdukuojama, valdymo institucija įsitikina, kad numatytas gyvo egzemplioriaus gavėjas turi galimybes tinkamai jį patalpinti ir juo pasirūpinti; ir

c) valstybės, į kurią introdukuojama, valdymo institucija įsitikina, kad egzempliorius nebus naudojamas pirmiausia komerciniams tikslams.

IV straipsnis

Į II priedą įrašytoms rūšims priklausančių egzempliorių prekybos reguliavimas

1. Į II priedą įrašytoms rūšims priklausančių egzempliorių prekyba reguliuojama pagal šio straipsnio nuostatas.

2. Kuriai nors į II priedą įrašytai rūšiai priklausančių egzempliorių eksportui būtina iš anksto gauti eksporto leidimą ir jį pateikti. Eksporto leidimas suteikiamas, tik kada yra įvykdyti šie reikalavimai:

a) eksporto valstybės mokslo institucija praneša, kad toks eksportas nepakenks tos rūšies išlikimui;

b) eksporto valstybės valdymo institucija įsitikina, kad egzempliorius nebuvo įsigytas, pažeidžiant tos valstybės faunos ir floros apsaugos įstatymus; ir

c) eksporto valstybės valdymo institucija įsitikina, kad visi gyvi egzemplioriai bus parengti ir siunčiami taip, kad kiltų kuo mažesnis pavojus juos sužeisti, pakenkti jų sveikatai ir nebūtų su jais žiauriai elgiamasi.

3. Kiekvienos šalies mokslo institucija stebi į II priedą įrašytų rūšių egzemplioriams tos valstybės suteiktus eksporto leidimus ir tokių egzempliorių faktinį eksportą. Kiekvienu atveju, kai mokslo institucija nustato, kad, norint išlaikyti rūšį visame jos paplitimo areale tokiu lygiu, kuris atitiktų jos vaidmenį ekologinėse sistemose, kuriose ji aptinkama, ir aukštesniu lygiu negu tas lygis, kuriame rūšį reikėtų įrašyti į I priedą, tokiai rūšiai priklausančių egzempliorių eksportas turi būti ribojamas, mokslo institucija informuoja atitinkamą valdymo instituciją apie taikytinas priemones, ribojančias tos rūšies egzempliorių eksportui išduodamus leidimus.

4. Kuriai nors į II priedą įrašytai rūšiai priklausančių egzempliorių importui būtina iš anksto pateikti arba eksporto leidimą, arba reeksporto sertifikatą.

5. Kuriai nors į II priedą įrašytai rūšiai priklausančių egzempliorių reeksportui būtina iš anksto gauti ir pateikti reeksporto sertifikatą. Reeksporto sertifikatas suteikiamas tik tuo atveju, jei yra įvykdyti šie reikalavimai:

a) reeksporto valstybės valdymo institucija įsitikina, kad egzempliorius buvo importuotas į valstybę laikantis šios Konvencijos nuostatų; ir

b) reeksporto valstybės valdymo institucija įsitikina, kad visi gyvi egzemplioriai bus parengti ir siunčiami taip, kad kiltų kuo mažesnis pavojus juos sužeisti, pakenkti jų sveikatai ir nebūtų su jais žiauriai elgiamasi.

6. Kuriai nors į II priedą įrašytai rūšiai priklausančių egzempliorių introdukcijai iš jūros būtina iš valstybės, į kurią introdukuojama, valdymo institucijos iš anksto gauti sertifikatą. Sertifikatas suteikiamas tik tuo atveju, jei yra įvykdyti šie reikalavimai:

a) valstybės, į kurią introdukuojama, mokslo institucija įsitikina, kad tokia introdukcija nepakenks tos rūšies išlikimui; ir

b) valstybės, į kurią introdukuojama, valdymo institucija įsitikina, kad visi gyvi egzemplioriai bus tvarkomi taip, kad kiltų kuo mažesnis pavojus juos sužeisti, pakenkti jų sveikatai ir nebūtų su jais žiauriai elgiamasi.

7. Šio straipsnio 6 dalyje minimi sertifikatai gali būti išduodami kuriai nors mokslo institucijai pritarus ir pasikonsultavus su kitomis nacionalinėmis mokslo institucijomis arba, atitinkamais atvejais, su tarptautinėmis mokslo institucijomis ne ilgesniam kaip vienerių metų laikotarpiui, nurodant visą per tokį laikotarpį introdukuotinų egzempliorių skaičių.

V straipsnis

Į III priedą įrašytoms rūšims priklausančių egzempliorių prekybos reguliavimas

1. Į III priedą įrašytoms rūšims priklausančių egzempliorių prekyba reguliuojama pagal šio straipsnio nuostatas.

2. Kuriai nors į III priedą įrašytai rūšiai priklausančių egzempliorių eksportui iš valstybės, kuri tą rūšį yra įrašiusi į III priedą, būtina iš anksto gauti eksporto leidimą ir jį pateikti. Eksporto leidimas suteikiamas, tik kada yra įvykdyti šie reikalavimai:

a) eksporto valstybės valdymo institucija įsitikina, kad egzempliorius nebuvo įsigytas, pažeidžiant tos valstybės faunos ir floros apsaugos įstatymus; ir

b) eksporto valstybės valdymo institucija įsitikina, kad visi gyvi egzemplioriai bus parengti ir siunčiami taip, kad kiltų kuo mažesnis pavojus juos sužeisti, pakenkti jų sveikatai ir nebūtų su jais žiauriai elgiamasi.

3. Išskyrus atvejus, kuriems taikoma šio straipsnio 4 dalis, į III priedą įrašytoms rūšims priklausančių egzempliorių importui būtina iš anksto pateikti kilmės pažymėjimą, o jei importuojama iš valstybės, kuri tą rūšį yra įrašiusi į III priedą, – ir eksporto leidimą.

4. Reeksportuojant reeksporto valstybės valdymo institucijos išduotą sertifikatą, kad egzempliorius toje valstybėje buvo perdirbtas arba yra reeksportuojamas, importo valstybė priima kaip įrodymą, kad tokio egzemplioriaus atžvilgiu buvo laikomasi šios Konvencijos nuostatų.

VI straipsnis

Leidimai ir sertifikatai

1. Leidimai ir sertifikatai, išduoti laikantis III, IV ir V straipsnių nuostatų, privalo atitikti šio straipsnio nuostatas.

2. Eksporto leidime pateikiama informacija, nurodyta IV priede pateiktame pavyzdyje; tokiu leidimu galima naudotis šešis mėnesius nuo jo išdavimo dienos.

3. Kiekviename leidime ar sertifikate nurodomas šios Konvencijos pavadinimas, jį suteikusios valdymo institucijos pavadinimas, jos antspaudas bei valdymo institucijos tokiam dokumentui paskirtas kontrolinis numeris.

4. Valdymo institucijos išduoto leidimo ar sertifikato kopijos aiškiai pažymimos, kad jos yra tik kopijos, ir jų negalima naudoti vietoj originalo, išskyrus tik ten nurodytais atvejais.

5. Kiekvienai egzempliorių siuntai būtinas atskiras leidimas ar sertifikatas.

6. Bet kurių egzempliorių importo valstybės valdymo institucija eksporto leidimą arba reeksporto sertifikatą ir atitinkamą importo leidimą, pateiktą importuojant atitinkamą egzempliorių, anuliuoja ir laiko pas save.

7. Atitinkamais atvejais, jei įmanoma, valdymo institucija egzempliorių gali pažymėti žymeniu, kad jį būtų lengviau identifikuoti. Čia „žymuo“ reiškia nepanaikinamą įspaudą, švino plombą ar kitą egzemplioriui identifikuoti tinkamą priemonę, suprojektuotą taip, kad neįgaliotiems asmenims jį būtų kuo sunkiau imituoti.

VII straipsnis

Išimtys ir kitos prekybai taikomos specialiosios nuostatos

1. III, IV ir V straipsnio nuostatos netaikomos egzempliorių tranzitui ar persiuntimui per šalies teritoriją arba jos teritorijoje, kol egzemplioriai yra kontroliuojami muitinės.

2. Kai eksporto ar reeksporto valstybės valdymo institucija įsitikina, kad egzempliorius buvo įsigytas prieš pradedant jam taikyti šios Konvencijos nuostatas, valdymo institucijai išduodant atitinkamą sertifikatą III, IV ir V straipsnio nuostatos jam netaikomos.

3. III, IV ir V straipsnių nuostatos netaikomos egzemplioriams, kurie priklauso asmeniškai asmeniui ar šeimai. Ši išimtis netaikoma, kai:

a) į I priedą įrašytoms rūšims priklausančius egzempliorius savininkas įsigijo už valstybės, kurioje jis paprastai gyvena, ribų ir įveža į tą valstybę; arba

b) į II priedą įrašytoms rūšims priklausančius egzempliorius:

i) savininkas įsigijo ne toje valstybėje, kurioje jis paprastai gyvena, o valstybėje, kurioje jie buvo sugauti;

ii) importuoja į savininko nuolatinės gyvenamosios vietos valstybę; ir

iii) valstybė, kurioje egzemplioriai buvo sugauti, reikalauja tokių egzempliorių eksportui išankstinių leidimų,

nebent valdymo institucija yra įsitikinusi, kad egzemplioriai buvo įsigyti prieš pradedant jiems taikyti šią Konvenciją.

4. Laikoma, kad į I priedą įrašytoms gyvūnų rūšims priklausantys egzemplioriai, išauginti nelaisvėje komerciniais tikslais, ir į I priedą įrašytoms augalų rūšims priklausantys egzemplioriai, kurie buvo dirbtinai padauginti komerciniais tikslais, yra į II priedą įrašytoms rūšims priklausantys egzemplioriai.

5. Kai eksporto valstybės valdymo institucija įsitikina, kad bet kuris gyvūnų rūšims priklausantis egzempliorius buvo išaugintas nelaisvėje arba bet kuris augalų rūšims priklausantis egzempliorius buvo dirbtinai padaugintas, arba yra tokio gyvūno ar augalo dalis ar buvo iš jų gautas, tokios valdymo institucijos apie tai išduotas sertifikatas pripažįstamas vietoj leidimų ir sertifikatų, kurių reikalaujama pagal III, IV ar V straipsnius.

6. III, IV ir V straipsnių nuostatos netaikomos nekomerciniams tikslams skolinamiems, dovanojamiems ir mokslininkų bei valstybės valdymo institucijos registruotų mokslo įstaigų apsikeičiamiems herbarų egzemplioriams bei kitokiems konservuotiems, sudžiovintiems ar inkliuziniams muziejų eksponatams ir gyvai augalinei medžiagai su valdymo institucijos išduota ar patvirtinta etikete.

7. Bet kurios valstybės valdymo institucija gali atsisakyti taikyti III, IV ir V straipsnių reikalavimus egzemplioriams, kurie sudaro keliaujančio žvėryno, cirko, kilnojamosios augalų ar kitokios parodos dalį, ir leisti jiems judėti be leidimų ar sertifikatų, jei:

a) eksportuotojas ar importuotojas visą informaciją apie tokius egzempliorius užregistruoja valdymo institucijoje;

b) egzemplioriai priskiriami vienai iš kategorijų, nurodytų šio straipsnio 2 ir 5 dalyse;

c) valdymo institucija įsitikina, kad gyvas egzempliorius bus gabenamas ir juo bus rūpinamasi taip, kad kiltų kuo mažesnis pavojus jį sužeisti, pakenkti jo sveikatai ir nebūtų su juo žiauriai elgiamasi.

VIII straipsnis

Priemonės, kurių privalo imtis šalys

1. Šalys imasi atitinkamų priemonių šios Konvencijos nuostatoms įgyvendinti ir drausti egzempliorių prekybą jas pažeidžiant, būtent:

a) baudžia už šią Konvenciją pažeidžiančią egzempliorių prekybą, jų turėjimą arba už viena ir kita;

b) numato egzempliorių konfiskavimą arba egzempliorių grąžinimą eksporto valstybei.

2. Šalia priemonių, taikomų pagal šio straipsnio 1 dalį, šalys, jei joms atrodo būtina, gali numatyti dėl egzempliorių, kuriais prekiaujama pažeidžiant pagal šios Konvencijos nuostatas priimtas priemones, konfiskavimo patirtų nuostolių vidaus atlyginimą.

3. Šalys stengiasi užtikrinti, kad būtini egzempliorių prekybos formalumai būtų atliekami per kuo trumpesnį laiką. Tam šalys gali paskirti išvežimo ir įvežimo punktus, kuriuose egzemplioriai tikrinami. Šalys taip pat užtikrina, kad visais gyvais egzemplioriais tranzito, laikymo ar gabenimo metu būtų tinkamai rūpinamasi ir kad kiltų kuo mažesnis pavojus juos sužeisti, pakenkti jų sveikatai ir nebūtų su jais žiauriai elgiamasi.

4. Kai, taikant šio straipsnio 1 dalyje nurodytas priemones, gyvas egzempliorius yra konfiskuojamas:

a) egzempliorius perduodamas konfiskavimo valstybės valdymo institucijai;

b) pasitarusi su eksporto valstybe valdymo institucija egzempliorių grąžina eksporto valstybei jos sąskaita arba perduoda gelbėjimo centrui ar į kitą vietą, kurią valdymo institucija laiko tinkama ir atitinkančia šios Konvencijos tikslus; ir

c) norėdama palengvinti sprendimą pagal šios dalies b pastraipą ir pasirinkti gelbėjimo centrą ar kitą vietą, valdymo institucija gali tartis su mokslo įstaiga arba, jei nori, su sekretoriatu.

5. Šio straipsnio 4 dalyje minimas gelbėjimo centras – tai įstaiga, valdymo institucijos paskirta rūpintis gyvų egzempliorių gerove, ypač tų, kurie buvo konfiskuoti.

6. Kiekviena šalis daro į I, II ir III priedus įrašytoms rūšims priklausančių egzempliorių prekybos įrašus, kuriuose užrašo:

a) eksportuotojų ir importuotojų pavardes bei adresus; ir

b) suteiktų leidimų ir sertifikatų numerius bei tipą; valstybes, su kuriomis vyksta tokia prekyba; egzempliorių skaičių, kiekį ir tipą, į I, II ir III priedus įrašytų rūšių pavadinimus ir, atitinkamais atvejais, egzempliorių dydį bei lytį.

7. Kiekviena šalis reguliariai rengia šios Konvencijos įgyvendinimo ataskaitas ir sekretoriatui pateikia:

a) metinę ataskaitą su šio straipsnio 6 dalies b pastraipoje nurodytos informacijos santrauka; ir

b) kas dvejus metus – įstatymų, jų lydimųjų aktų ir administracinių priemonių, taikytų šios Konvencijos nuostatoms įgyvendinti, ataskaitą.

8. Šio straipsnio 7 dalyje minima informacija turi būti prieinama visuomenei, jei tai neprieštarauja atitinkamos šalies teisei.

IX straipsnis

Valdymo ir mokslo institucijos

1. Šios Konvencijos įgyvendinimo tikslais kiekviena šalis paskiria:

a) vieną ar daugiau valdymo institucijų, kompetentingų savo šalies vardu suteikti leidimus ir sertifikatus;

b) vieną ar kelias mokslo institucijas.

2. Valstybė, deponuodama ratifikavimo, pripažinimo, pritarimo ar prisijungimo dokumentą, tuo pačiu metu Vyriausybei depozitarei praneša valdymo institucijos, įgaliotos palaikyti ryšius su kitomis šalimis ir sekretoriatu, pavadinimą bei adresą.

3. Apie visus paskyrimų ar įgaliojimų pagal šio straipsnio nuostatas pasikeitimus atitinkama šalis praneša sekretoriatui, kad šis tai praneštų kitoms šalims.

4. Sekretoriato ar kitos šalies valdymo institucijos prašymu bet kuri šio straipsnio 2 dalyje minėta valdymo institucija pateikia savo antspaudų, plombų ar kitokių leidimams ir sertifikatams patvirtinti naudojamų priemonių atspaudus.

X straipsnis

Prekyba su valstybėmis, kurios nėra šios Konvencijos šalys

Eksportuojant arba reeksportuojant į šalį, kuri nėra šios Konvencijos šalis, arba importuojant iš jos vietoj leidimų ir sertifikatų pagal šią Konvenciją galima pripažinti tos valstybės kompetentingų institucijų išduotus panašius dokumentus, kurie labiausiai atitinka šios Konvencijos leidimų ir sertifikatų reikalavimus.

XI straipsnis

Šalių konferencija

1. Ne vėliau kaip per dvejus metus nuo šios Konvencijos įsigaliojimo sekretoriatas sušaukia Šalių konferencijos susitikimą.

2. Vėliau eilinius Šalių konferencijos susitikimus sekretoriatas šaukia bent kartą per dvejus metus, jei konferencija nenusprendžia kitaip, o neeiliniai susitikimai rengiami bet kuriuo metu bent vieno trečdalio šalių prašymu, pateiktu raštu.

3. Eiliniuose ir neeiliniuose susitikimuose šalys apžvelgia šios Konvencijos įgyvendinimą ir gali:

a) priimti tokias nuostatas, kurių gali reikėti, kad sekretoriatas galėtų atlikti savo pareigas ir priimtų finansų nuostatas;

b) svarstyti ir pagal XV straipsnį priimti I ir II priedų pakeitimus;

c) apžvelgti pažangą atgaivinant ir išsaugant į I, II ir III priedus įrašytas rūšis;

d) gauti ir svarstyti visus sekretoriato ar bet kurios šalies pranešimus; ir

e) prireikus pateikti rekomendacijas, kaip pagerinti šios Konvencijos veiksmingumą.

4. Per kiekvieną eilinį susitikimą šalys gali nustatyti kito eilinio susitikimo, šaukiamo pagal šio straipsnio 2 dalį, laiką ir vietą.

5. Susitikimuose šalys gali nustatyti susitikimo darbo tvarkos taisykles.

6. Šalių konferencijos susitikimuose Jungtinėms Tautoms, jų specializuotoms agentūroms ir Tarptautinei atominės energetikos agentūrai, taip pat bet kuriai valstybei, kuri nėra šios Konvencijos šalis, gali atstovauti stebėtojai, kurie turi teisę dalyvauti, bet nebalsuoja.

7. Šalių konferencijos susitikimuose leidžiama dalyvauti toliau išvardytų kategorijų organizacijų ar agentūrų, turinčių reikiamas laukinės faunos ir floros apsaugos, išsaugojimo ir tvarkymo kvalifikacijas, stebėtojams, jei jos apie savo norą būti atstovaujamos susitikime sekretoriatui praneša ir jei tam neprieštarauja bent vienas trečdalis šalių:

a) tarptautinės vyriausybinės ir nevyriausybinės agentūros bei organizacijos ir nacionalinės vyriausybinės agentūros bei organizacijos; ir

b) nacionalinės nevyriausybinės atitinkamos valstybės šiam tikslui paskirtos agentūros bei organizacijos.

Jei šaliai leidžiama būti atstovaujamai, stebėtojai turi teisę dalyvauti, bet nebalsuoja.

XII straipsnis

Sekretoriatas

1. Įsigaliojus šiai Konvencijai sekretoriato funkcijas užtikrina Jungtinių Tautų aplinkos apsaugos programos vykdomasis direktorius. Prireikus pageidaujamu būdu jam gali padėti atitinkamos tarpvyriausybinės, nevyriausybinės, tarptautinės ir nacionalinės agentūros bei organizacijos, turinčios technines kvalifikacijas laukinės faunos ir floros apsaugos, išsaugojimo ir tvarkymo srityje.

2. Sekretoriato funkcijos yra šios:

a) organizuoti ir aptarnauti šalių susitikimus;

b) atlikti jam patikėtas pagal šios Konvencijos XV ir XVI straipsnius funkcijas;

c) pagal Šalių konferencijos pavestas programas vykdyti mokslinius ir techninius tyrimus, kurie padėtų įgyvendinti šią Konvenciją, įskaitant gyvų egzempliorių gabenimo, atitinkamo parengimo ir jų identifikavimo priemonių tyrimus;

d) išnagrinėti šalių ataskaitas ir paprašyti šalių, kad pateiktų su ataskaitomis susijusios papildomos informacijos, kuri, jo nuomone, yra būtina šios Konvencijos įgyvendinimui užtikrinti;

e) atkreipti šalių dėmesį į bet kurį su šios Konvencijos tikslais susijusį klausimą;

f) reguliariai skelbti ir šalims išplatinti naujausias I, II ir III priedų redakcijas kartu su bet kuria informacija, kuri padeda nustatyti į priedus įrašytoms rūšims priklausančius egzempliorius;

g) parengti šalims metines ataskaitas apie savo darbą ir apie šios Konvencijos įgyvendinimą bei kitus pranešimus, kurių gali pageidauti šalių susitikimai;

h) teikti rekomendacijas dėl šios Konvencijos tikslų ir nuostatų įgyvendinimo, taip pat keistis mokslinio ir techninio pobūdžio informacija;

i) vykdyti kitas funkcijas, kurias jam gali pavesti šalys.

XIII straipsnis

Tarptautinės priemonės

1. Kai iš gautos informacijos sekretoriatas įsitikina, kad į I ar II priedus įrašytoms rūšims priklausančių egzempliorių prekyba daro neigiamos įtakos toms rūšims arba kad šios Konvencijos nuostatos nėra veiksmingai įgyvendinamos, tokią informaciją jis praneša atitinkamos šalies ar šalių įgaliotoms valdymo institucijoms.

2. Kai šalis gauna informacijos, kuri minima šio straipsnio 1 dalyje, ji kuo skubiau sekretoriatui praneša, kiek leidžia jos įstatymai, apie atitinkamus faktus ir prireikus pasiūlo, kokių korekcinių veiksmų reikia imtis. Kai šalis mano, kad pageidautinas tyrimas, tokį tyrimą gali atlikti vienas ar keli asmenys, kuriuos šalis aiškiai įgalioja.

3. Šalies pateiktą informaciją arba šio straipsnio 2 dalyje nurodyto tyrimo duomenis išnagrinėja artimiausias Šalių konferencijos susitikimas, kuris gali pasiūlyti bet kurias, jo nuomone, tinkamas rekomendacijas.

XIV straipsnis

Poveikis vidaus įstatymams ir tarptautinėms konvencijoms

1. Šios Konvencijos nuostatos nedaro jokios įtakos šalių teisei priimti:

a) griežtesnes vidaus priemones, taikomas į I, II ir III priedus įrašytoms rūšims priklausančių egzempliorių prekybos, gaudymo, turėjimo ar gabenimo sąlygoms, ar netgi ir visiškai tai uždrausti; arba

vidaus priemones, kurios apriboja ar draudžia į I, II ar III priedus neįrašytų rūšių prekybą, gaudymą, turėjimą ar transportavimą.

2. Šios Konvencijos nuostatos neturi visiškai jokios įtakos vidaus teisinių priemonių nuostatoms ar šalių įsipareigojimams pagal kokią nors galiojančią ar vėliau šalies sudarytą sutartį, konvenciją ar tarptautinį susitarimą, susijusį su kitais egzempliorių prekybos, gaudymo, turėjimo ar transportavimo aspektais, įskaitant priemones muitų, visuomenės sveikatos, veterinarinio ar augalų karantino srityse.

3. Šios Konvencijos nuostatos neturi visiškai jokios įtakos dabar ar vėliau valstybių sudarytoms sutartims, konvencijoms ar tarptautiniams susitarimams dėl sąjungos įkūrimo ir juose numatytiems šalių įsipareigojimams bei regioniniams prekybos susitarimams dėl

bendros išorinių muitų kontrolės įvedimo, palaikymo ar pašalinimo tarp susitarimo šalių, jei jie susiję su prekyba tarp tokios sąjungos valstybių narių ar tokio susitarimo šalių.

4. Valstybė, kuri yra šios Konvencijos šalis ir taip pat kitos sutarties, konvencijos ar tarptautinio susitarimo, kuris galioja šios Konvencijos įsigaliojimo metu ir numato į II priedą įrašytų jūros rūšių apsaugą, šalis, atleidžiama nuo įpareigojimų pagal šios Konvencijos nuostatas, kai yra prekiaujama pagal tos kitos sutarties, konvencijos ar tarptautinio susitarimo nuostatas į II priedą įrašytoms rūšims priklausančiais egzemplioriais, kuriuos sugavo toje valstybėje registruoti laivai.

5. Nepaisant III, IV ir V straipsnių nuostatų, kai yra eksportuojami egzemplioriai, sugauti laikantis šio straipsnio 4 dalies, reikalaujama tik valstybės, į kurią introdukuojama, valdymo institucijos išduoto sertifikato, kuris liudija, kad egzempliorius buvo sugautas laikantis atitinkamos kitos sutarties, konvencijos ar tarptautinio susitarimo nuostatų.

6. Niekas šioje Konvencijoje neturi pakenkti nei Jungtinių Tautų konferencijos jūros teisės klausimais, sušauktos pagal Jungtinių Tautų Generalinės asamblėjos rezoliuciją 2750 C (XXV), vykdomam jūros teisės kodifikavimui ir plėtrai, nei bet kurios valstybės dabartinėms ar būsimoms pretenzijoms ar teisinėms pažiūroms į jūrų teisę ir į pajūrio bei vėliavos valstybės jurisdikcijos pobūdį ir apimtį.

XV straipsnis

I ir II priedų pakeitimai

1. Toliau išdėstytos nuostatos taikomos I ir II priedų pakeitimams Šalių konferencijos susitikimuose:

a) Bet kuri šalis gali siūlyti kitame susitikime apsvarstyti kokį nors I ar II priedo pakeitimą. Siūlomo pakeitimo tekstas sekretoriatui pranešamas bent prieš 150 dienų iki susitikimo. Sekretoriatas dėl pakeitimo tariasi su kitomis šalimis ir suinteresuotomis organizacijomis laikydamasis šio straipsnio 2 dalies b ir c pastraipų nuostatų ir atsakymą praneša visoms šalims ne vėliau kaip likus 30 dienų iki susitikimo.

b) Pakeitimai priimami dviejų trečdalių dalyvaujančių ir balsuojančių šalių balsų dauguma. Šioje pastraipoje dalyvaujančios ir balsuojančios šalys – tai šalys, kurios dalyvauja ir balsuoja už arba prieš. Susilaikiusios šalys neįskaičiuojamos į du trečdalius balsų, kurių reikia pakeitimams priimti.

c) Susitikime priimti pakeitimai įsigalioja praėjus 90 dienų po susitikimo visoms šalims, išskyrus toms, kurios pareiškia išlygą pagal šio straipsnio 3 dalį.

2. Toliau išdėstytos nuostatos taikomos I ir II priedų pakeitimams tarp Šalių konferencijos susitikimų:

a) Kiekviena šalis gali siūlyti I ar II priedų pakeitimą apsvarstyti tarp susitikimų, pasinaudodama šioje dalyje nurodyta pašto tvarka.

b) Gavęs siūlomo pakeitimo apie jūrines rūšis tekstą, sekretoriatas nedelsdamas praneša jį šalims. Jis taip pat pasitaria su tarpvyriausybinėmis organizacijomis, susijusiomis su tomis rūšimis, ypač stengdamasis gauti mokslinių duomenų, kuriuos tos organizacijos gali suteikti, ir užtikrindamas koordinavimą su tų organizacijų vykdomomis išsaugojimo priemonėmis. Sekretoriatas kuo skubiau šalims praneša tų organizacijų pareikštą nuomonę ir pateiktus duomenis bei savo gautus rezultatus ir rekomendacijas.

c) Gavęs siūlomo pakeitimo apie nejūrines rūšis tekstą, sekretoriatas nedelsdamas jį praneša šalims, o po to kuo skubiau savo paties rekomendacijas.

d) Per 60 dienų nuo tos dienos, kai sekretoriatas savo rekomendacijas pranešė šalims pagal šios dalies b ir c pastraipas, bet kuri šalis sekretoriatui gali perduoti pastabas dėl siūlomo pakeitimo kartu su atitinkamais moksliniais duomenimis ir informacija.

e) Sekretoriatas kuo skubiau šalims praneša gautus atsakymus kartu su savo rekomendacijomis.

f) Jei per 30 dienų nuo tada, kai pagal šios dalies e pastraipos nuostatas buvo pranešta apie gautus atsakymus ir rekomendacijas, nėra gauta jokių prieštaravimų dėl siūlomo pakeitimo, pakeitimas įsigalioja po 90 dienų visoms šalims, išskyrus tas, kurios pareiškė išlygą pagal šio straipsnio 3 dalį.

g) Jei sekretoriatas gauna kurios nors šalies prieštaravimą, siūlomas pakeitimas teikiamas balsuoti paštu pagal šios dalies h, i ir j pastraipų nuostatas.

h) Sekretoriatas šalis įspėja, kad gautas pranešimas apie prieštaravimą.

i) Jei per 60 dienų nuo šios dalies h pastraipoje nurodyto pranešimo dienos sekretoriatas negauna bent pusės šalių balsų už, prieš ar susilaikiusių balsų, siūlomas pakeitimas perduodamas kitam Konferencijos susitikimui toliau svarstyti.

j) Jei gaunama pusė šalių balsų, pakeitimas priimamas dviejų trečdalių atiduotų už arba prieš balsų dauguma.

k) Sekretoriatas praneša visoms šalims apie balsavimo rezultatus.

l) Jei siūlomas pakeitimas priimamas, jis įsigalioja praėjus 90 dienų po to, kai sekretoriatas praneša apie jo priėmimą visoms šalims, išskyrus tas, kurios pareiškia išlygą pagal šio straipsnio 3 dalį.

3. Per 90 dienų laikotarpį, numatytą šio straipsnio 1 dalies c pastraipoje arba 2 dalies l pastraipoje, bet kuri šalis, pranešdama raštu Vyriausybei depozitarei, gali dėl pakeitimo pareikšti išlygą. Kol tokios išlygos šalis neatsiima, atitinkamų rūšių prekyboje ji nelaikoma šios Konvencijos šalimi.

XVI straipsnis

III priedas ir jo pakeitimai

1. Bet kuri šalis bet kuriuo metu sekretoriatui gali pateikti sąrašą rūšių, kurios II straipsnio 3 dalyje minėtais tikslais yra reguliuojamos jos jurisdikcijos. III priede pateikiami šalių, kurios siūlo į jį įrašyti tam tikras rūšis, pavadinimai, pasiūlytų rūšių moksliniai pavadinimai ir atitinkamų gyvūnų bei augalų tam tikrų dalių ir jų darinių, kurie pagal I straipsnio b pastraipą yra susiję su tomis rūšimis, pavadinimai.

2. Apie visus sąrašus, kurie pateikiami pagal šio straipsnio 1 dalies nuostatas, sekretoriatas kuo skubiau praneša visoms šalims. Sąrašas kaip III priedo dalis įsigalioja praėjus 90 dienų po tokio pranešimo. Bet kuriuo metu po tokio pranešimo bet kuri šalis, raštu pranešdama Vyriausybei depozitarei, gali užregistruoti išlygą dėl bet kurios rūšies, jos dalių ir darinių; kol tokios išlygos šalis neatsiima, atitinkamų rūšių, jos dalių ir darinių prekyboje ji nelaikoma šios Konvencijos šalimi.

3. Šalis, pasiūliusi įrašyti kurią nors rūšį į III priedą, gali tą pasiūlymą atsiimti, raštu pranešusi apie tai sekretoriatui, kuris apie tokį išbraukimą iš sąrašo praneša visoms šalims. Išbraukimas įsigalioja praėjus 30 dienų po tokio pranešimo.

4. Kiekviena šalis, kuri pateikia sąrašą pagal šio straipsnio 1 dalies nuostatas, kartu sekretoriatui pateikia visų savo vidaus įstatymų ir įstatymų lydimųjų aktų, taikomų tokioms

rūšims saugoti, kopijas kartu su paaiškinimais, kurie, šalies nuomone, yra tikslingi arba kurių prašo sekretoriatas. Kol rūšis yra įrašyta į III priedą, šalis teikia tokių įstatymų, įstatymų lydimųjų aktų ir jų aiškinimo priimtas pataisas.

XVII straipsnis

Konvencijos pakeitimas

1. Gavęs bent vieno trečdalio šalių raštu pateiktą prašymą apsvarstyti ir priimti šios Konvencijos pakeitimus, sekretoriatas sukviečia neeilinį Šalių konferencijos susitikimą. Tokie pakeitimai priimami dviejų trečdalių dalyvaujančių ir balsuojančių šalių balsų dauguma. Šioje pastraipoje dalyvaujančios ir balsuojančios šalys – tai šalys, kurios dalyvauja ir balsuoja už arba prieš. Susilaikiusios šalys neįskaičiuojamos į du trečdalius balsų, kurių reikia pakeitimams priimti.

2. Siūlomo pakeitimo tekstą sekretoriatas praneša visoms šalims bent prieš 90 dienų iki įvykstant susitikimui.

3. Pakeitimas įsigalioja šalims, kurios jį priėmė, praėjus 60 dienų po to, kai du trečdaliai šalių deponuoja pakeitimo priėmimo dokumentą Vyriausybei depozitarei. Vėliau pakeitimas kiekvienai šaliai įsigalioja praėjus 60 dienų po to, kai toji šalis deponuoja pakeitimo priėmimo dokumentą.

XVIII straipsnis

Ginčų sprendimas

1. Bet kuris ginčas, kuris gali kilti tarp dviejų ar daugiau šalių dėl šios Konvencijos nuostatų aiškinimo ar taikymo, sprendžiamas ginčo šalių derybomis.

2. Jei ginčo nepavyksta išspręsti pagal šio straipsnio 1 dalį, šalys abipusiu susitarimu ginčą perduoda arbitražui, visų pirma, Nuolatiniam arbitražo teismui Hagoje; taip ginčo nagrinėjimą perdavusios šalys laikosi arbitražo sprendimo.

XIX straipsnis

Parašas

Šią Konvenciją galima pasirašyti Vašingtone iki 1973 m. balandžio 30 d., o vėliau Berne iki 1974 m. gruodžio 31 d.

XX straipsnis

Ratifikavimas, priėmimas ir patvirtinimas

Ši Konvencija turi būti ratifikuota, priimta ir patvirtinta. Ratifikavimo, priėmimo arba patvirtinimo dokumentai deponuojami Šveicarijos Konfederacijos Vyriausybei, kuri atlieka Vyriausybės depozitarės vaidmenį.

XXI straipsnis

Prisijungimas

1. Nėra nustatomos jokios prisijungimo prie šios Konvencijos laiko ribos. Prisijungimo dokumentai deponuojami Vyriausybei depozitarei.

2. Prie šios Konvencijos gali prisijungti regioninės ekonominės integracijos organizacijos, kurias įsteigė nepriklausomos valstybės ir kurioms jų valstybės narės yra perdavusios teisę derėtis, sudaryti ir įgyvendinti tarptautinius susitarimus joms perduotais bei šios Konvencijos reglamentuojamais klausimais.

3. Savo prisijungimo dokumentuose tokios organizacijos apibrėžia savo kompetenciją šios Konvencijos reglamentuojamais klausimais. Šios organizacijos taip pat praneša Vyriausybei depozitarei apie bet kokį esminį savo kompetencijos pasikeitimą. Vyriausybė depozitarė visoms šalims išsiuntinėja regioninių ekonominės integracijos organizacijų pranešimus apie jų kompetenciją šios Konvencijos reglamentuojamais klausimais ir apie tos kompetencijos pasikeitimus.

4. Spręsdamos jų kompetencijai priklausančius klausimus, regioninės ekonominės integracijos organizacijos naudojasi teisėmis ir vykdo pareigas, šia Konvencija priskiriamas jų valstybėms narėms, kurios yra šios Konvencijos šalys. Tokiais atvejais šių organizacijų valstybės narės neturi teisės naudotis tokiomis teisėmis individualiai.

5. Regioninės ekonominės integracijos organizacijos naudojasi savo balsavimo teise savo kompetencijai priskiriamose srityse, o joms skiriamas balsų skaičius atitinka jų valstybių narių, kurios yra Konvencijos šalys, skaičių. Tokios organizacijos nesinaudoja balsavimo teise, jei tokia teise naudojasi jų valstybės narės, ir atvirkščiai.

6. Bet kokia nuoroda į šalį, kaip apibrėžta Konvencijos 1 straipsnio h punkte, į valstybę ir (arba) valstybes arba valstybę, šios Konvencijos šalį, ir (arba) valstybes, šios Konvencijos šalis, aiškinama kartu kaip nuoroda į bet kurią regioninę ekonominės integracijos organizaciją, turinčią teisę derėtis, sudaryti ir įgyvendinti tarptautinius susitarimus šios Konvencijos reglamentuojamais klausimais.

XXII straipsnis

Įsigaliojimas

1. Ši Konvencija įsigalioja praėjus 90 dienų po to, kai Vyriausybei depozitarei deponuojamas dešimtas ratifikavimo, priėmimo, patvirtinimo ar prisijungimo dokumentas.

2. Kiekvienai valstybei, kuri ratifikuoja, priima ar patvirtina šią Konvenciją ar prie jos prisijungia po to, kai deponuojamas dešimtas ratifikavimo, priėmimo, patvirtinimo ar prisijungimo dokumentas, ši Konvencija įsigalioja praėjus 90 dienų po to, kai toji valstybė deponuoja savo ratifikavimo, priėmimo, patvirtinimo ar prisijungimo dokumentą.

XXIII straipsnis

Išlygos

1. Šios Konvencijos nuostatoms nedaromos bendros išlygos. Konkrečios išlygos gali būti pareikštos pagal šį straipsnį ir XV bei XVI straipsnius.

2. Kiekviena valstybė, deponavusi savo ratifikavimo, priėmimo, patvirtinimo ar prisijungimo dokumentą, gali pareikšti konkrečią išlygą dėl:

a) bet kurios rūšies, įrašytos į I, II ar III priedus;

b) bet kurios dalies ar darinių, susijusių su rūšimis, įrašytomis į III priedą.

3. Kol tokios pagal šį straipsnį pareikštos išlygos šalis neatsiima, nurodytos tokioje išlygoje rūšies, jos dalių ir darinių prekyboje ji nelaikoma šios Konvencijos šalimi.

XXIV straipsnis

Denonsavimas

Bet kuri šalis gali šią Konvenciją denonsuoti apie tai bet kuriuo metu raštu pranešusi Vyriausybei depozitarei. Denonsavimas įsigalioja praėjus dvylikai mėnesių po to, kai Vyriausybė depozitarė gauna tokį pranešimą.

XXV straipsnis

Depozitaras

1. Šios Konvencijos originalas kinų, anglų, prancūzų, rusų ir ispanų kalbomis, kiekvieną tekstą laikant autentišku, deponuojamas Vyriausybei depozitarei, kuri jos patvirtintas kopijas perduoda visoms ją pasirašiusioms arba prisijungimo prie jos dokumentus deponavusioms valstybėms.

2. Vyriausybė depozitarė praneša visoms pasirašiusioms ir prisijungusioms valstybėms bei sekretoriatui apie Konvencijos pasirašymą, ratifikavimo, priėmimo, patvirtinimo ar prisijungimo dokumentų deponavimą, šios Konvencijos įsigaliojimą, jo pakeitimus, pareiškiamas ir atsiimamas išlygas bei pranešimus apie Konvencijos denonsavimą.

3. Įsigaliojus šiai Konvencijai, Vyriausybė depozitarė perduoda jos patvirtintą kopiją Jungtinių Tautų sekretoriatui, kad šis ją užregistruotų ir paskelbtų pagal Jungtinių Tautų įstatų 102 straipsnį.

Patvirtindami šią Konvenciją, tinkamai tam įgalioti žemiau nurodyti aukštieji įgaliotiniai pasirašė šią Konvenciją.

Priimta Vašingtone tūkstantis devyni šimtai septyniasdešimt trečiųjų metų kovo trečią dieną.